

Sagan om Maggans ägg

Alla barn sitter i en ring.

Det var en gång en Flodpärlmussla som hette Margaritifera Margaritifera, men hon kallades bara Maggan av sina kompisar. Hon satt nedgrävd i gruset bakom några större stenar och en omkullvält gammal al som sedan länge var murken och svart. Detta var i Mieån, inte långt från Ire Naturskola. Hon var 20 år gammal och kände att det var dags att ge liv till fler små flodpärlmusslor i Mieån. Hon kände att tiden var rätt och släppte iväg alla sina ägg.

Peka på alla barnen i ringen som sitter upp.

Äggen sveptes med i vattnet och sån tur att det satt en stilig flodpälmussle-hane en bit bort som passade på att samtidigt släppa ut sina spermier att flyta i vattnet. Dessa spermier träffade några av äggen, men flera ägg flöt bara bort i vattnet och försvann.

Peka på hälften av barnen som måste lägga sig ned eftersom de flöt bort och försvann. Hälften av barnen sitter fortfarande upp och är ägg som snart omvandlas till glochidielarver.

Äggen som befruktats kläcktes nu till små, små glochidielarver som flöt med i vattnet och hoppades hitta en öring att fastna på. En glochidie-larv måste nämligen haka fast sig på gälarna på en öring för att kunna växa upp till mussla. Många små glochidielarver hittade aldrig en öring, de flöt i väg med Mieåns vatten och försvann.

Peka på hälften av de barn som fortfarande sitter upp men som nu måste lägga sig ned eftersom de flöt bort och försvann, kanske blev de mat till andra djur. ¼ av alla barn sitter nu fortfarande upp och får leva vidare som glochidielarver som kan växa till en mussla.

Vilken tur! Några av glochidie-larverna lyckades hitta fisk och fastna på gälarna. Nu kan de växa till små, små musslor. Här sitter de i flera månader och växer långsamt upp till millimeterstora små musslor. När de äntligen är stora så släpper de taget och sjunker långsamt ned till botten som små musslor. Men flera av dem blir genast till mat åt andra djur.

Peka på de barnen som fortfarande sitter upp, alla utom ett barn blir nu uppätta av andra djur och tvingas lägga sig ner. Endast ett barn sitter upp och får chansen att bli en vuxen mussla.

MiniMaggan har tur och landar på en botten av grus och sten. Vattnets strömmar lagom fort och är rent och klart. MiniMaggan skyndar sig att sträcka ut sin pyttelilla fot genom skalet och gräva sig ner i gruset så att bara toppen av skalet sticker upp. Här ska MiniMaggan sitta och växa i många, många år, förhoppningsvis minst 100 år.

Låt alla barnen sätta sig upp igen och diskutera hur det kändes att försvinna, att bara ett enda av alla ägg lyckades bli en vuxen flodpärlmussla.